

**QARA ŞİSTLƏRDƏ ÜZVİ MADDƏLƏRİN VƏ METALÜZVİ
BİRLƏŞMƏLƏRİN FİLİZƏMƏLƏGƏLMƏ PROSESLƏRİNDƏ
ROLU HAQQINDA****(Böyük Qafqazın qara gil şistlərinin təmsalında)****C.Ə.AZADƏLİYEV, İ.Ş.MƏMMƏDOV, H.A.VƏLİYEV**
Bakı Dövlət Universiteti

Məqalədə zəngin faktiki materialların kompleks təhlili və digər analogi regionlara dair müvafiq ədəbiyyat araşdırmaları əsasında çox mürəkkəb geoloji-tektonik inkişaf yolu keçmiş Böyük Qafqazın cənub yamaqları təmsalında qara gil şistlərində üzvi maddələrin və metalüzvi birləşmələrin filizəmələgəlmə proseslərində böyük rolu vurğulanır.

Böyük Qafqaz miogeosinklinal rejimdə inkişaf etmiş son dərəcə mürəkkəb geoloji-tektonik quruluşa malik region olaraq, çöküntütoplanma, maqmatizm və filizəmələgəlmə prosesləri baxımından evgeosinklinal vilayətlərdən, eləcə də Kiçik Qafqazdan köklü şəkildə fərqlənir.

Miogeosinklinal rejimdə inkişaf etmiş regionlarda, eləcə də bütövlükdə Böyük Qafqazda, xüsusilə onun cənub yamaqlarında filiz yataqlarının və təzahürlərinin əmələgəlməsində C_{üzvi} qismində qara şistlərdə yayılmış komponentlərin, o cümlədən metalüzvi (metalorqanik) birləşmələrin^{*)} mühüm rolu son vaxtlar sanki ön plana çəkilir (Məhərrəmov, Sadıxov, Axundova, 2005). Güman edilir ki, filizəmələgəlmədə üzvi maddələrin rolu onların həm yan süxurların tərkibində iştirakı, həm də endogen mənşəli flüidlər vasitəsilə dərinədən gətirilməsi ilə izah olunur. Ona görə də müəlliflər hesab edir ki, üzvi birləşmələrlə zəngin olan qara gil şistlərinin region-

^{*)} Geoloqlar üçün o qədər də populyar olmayan «metalüzvi birləşmələr» anlayışına aydınlıq gətirmək üçün akademik Abel Məhərrəmovun həmmüəllifləri N.S.Sadıxov və M.Ə.Axundova ilə nəşr etdirdikləri «Metalüzvi birləşmələr» adlı kitabdan (Bakı, «Çaşıoğlu» nəşriyyatı, 2005, 156 s.) metalüzvi birləşmələrə dair bəzi məqamları burada qeyd etmək maraqlı ola bilər. Metal ilə karbon arasında birbaşa əlaqə əmələgətirən birləşmələrə metalüzvi birləşmələr deyilir. Başqa sözlə, belə üzvi birləşmələr metal atomu ilə birbaşa əlaqələndikdə onlar metalüzvi birləşmələr adlandırılır. Metalüzvi birləşmələr yüksək reaksiyaqabili reagentlərdir. Onlar fəal reagentlər olmaqla yanaşı, həm də özünəməxsus yüksək reaksiya seçiciliyinə malikdir. Metal atomunun bütün valentliyi karbon atomu ilə birləşməyə sərf olunarsa, buna təmiz metalüzvi birləşmələr deyilir. Metal atomu valentliyinin bir hissəsi karbon atomu ilə, digər hissəsi isə başqa elementin atomu, məsələn, halogenlə birləşsə, belə birləşmələrə qarışıq metalüzvi birləşmələr deyilir. Hazırda, demək olar ki, bütün metalların metalüzvi birləşmələri mövcuddur. Bu birləşmələr yüksək reaksiya qabiliyyətinə malik olduğuna görə onlardan müxtəlif üzvi birləşmələrin sintezində də geniş istifadə edilir. Metalüzvi birləşmələrdə metallar yüksək-valentli üzvi birləşmələr əmələ gətirir. Daha davamlı metalüzvi törəmələr əmələgətirən metallara elementlərin dövrü sisteminin I qrupundan qələvi metalları (Li, Na, K), II qrupundan Be, Mg, Sn, Cd, Hg, III qrupundan Al, Ga, In, Tl, və nəhayət, V qrupundan isə Ge, Sn, Pb metallarını misal göstərmək olar.

da çox geniş miqyasda yayıldığını nəzərə alaraq, onların içərisində üzvi maddələrin təxmini miqdarını təsəvvür etmək məqsədilə Böyük Qafqaz qırışıqlıq qurğusunun təqribi ölçü kəmiyyətləri və çökmə süxurlar kompleksinin kəmiyyətə vertikal və lateral istiqamətdə inkişafı barədə məlumatların burada qeyd edilməsi, çox güman ki, məqsədyönlü ola bilər.

Azərbaycan ərazisində Böyük Qafqaz silsiləsi Mazımçay meridianından Xəzər hövzəsinə qədər ərazini əhatə edərək geoloji quruluşunda əsasən 3500-6200 m qalınlığa malik yura yaşlı terrigen-çökmə süxurlar kompleksi kifayət dərəcədə üstünlük təşkil edir və həm də bu kompleksin başlıca kütləsi (44-65%) qara rəngli gil şistlərindən ibarətdir. Burada maqmatik süxurlara, xüsusilə, intruziv massivlərə az rast gəlinir, effuziv süxurlar isə 0-15% təşkil edir (Кашкай и др., 1979).

Böyük Qafqaz silsiləsi təqribən 1300 km uzunluğu və 200 km-dən artıq eni olan 260000 kv.km sahəni əhatə edir (Ажирей, 1976). Olduqca kəskin relyefə, müxtəlif iqlim şəraitinə malik olan Böyük Qafqaz qırışıqlıq qurğusu Kazbek (5047,0 m), Elbrus (5633,0 m), Dindədağ (4131,0 m), Nukatlı (3862,0 m), Bazardüzü (4480,0 m), Babadağ (3632,0 m) və s. kimi zirvələri, sərt yamacları, yüksəkdağlıq və dağətəyi düzənlikləri ilə xarakterizə olunur.

Böyük Qafqazın geoloji-tektonik və metallogenik inkişaf tarixi olduqca mürəkkəb, eyni zamanda çox maraqlıdır. Ümumqafqaz istiqamətli bu əzəmətli qırışıqlıq qurğu struktur planında Prineydən Sakit okeanına qədər 15000 km məsafədə dartılıb uzanan Aralıq dənizi Alp qırışıqlıq qurşağının tərkibində müstəqil seqment olaraq, şimaldan Pşekiş –Tırniauz, cənubdan Katex–Ləçxum (Azərbaycanda isə Duruca) dərinlik qırılma zonaları ilə sərhədlənir. Region dərinlik qırılmaları ilə ayrılan və bir-birindən fərqli müstəqil geoloji inkişaf yolu keçmiş struktur-formasion zonalardan ibarət olmaqla yanaşı dərinlik mənşəli antiqafqaz Abxaziya–Svanetiya–Kaxetiya–Şəki transform qırılmaları vasitəsilə parçalanmışdır. Burada irsi xarakter daşıyan və tektonik fəallıq göstərmiş dərinlik mənşəli uzununa və eninə qırılmaların filizləşməyə nəzarətədiçi və filizyerləşdirici rolu çox böyükdür.

Çox mürəkkəb geoloji-tektonik quruluşa malik olan region ümumqafqaz (Pşekiş–Tırniauz, Baş Qafqaz, Köhnəmədən, Malkamud, Qaynar, Zəngi və s.) və əksqafqaz (Transqafqaz və b.) istiqamətli dərinlik mənşəli regional qırılmalarla və onlara söykənən çoxsaylı müxtəlif istiqamətli qırılmalarla mürəkkəbləşmiş blokvari struktur quruluşla xarakterizə olunur (Шихалибейли, 1996).

N.M.Straxova (Страхов, 1962) görə, gil şistlərinin qara rənginin intensivlik dərəcəsi onların tərkibində üzvi birləşmələrin miqdarca yayılma göstəricisidir. Bu ərazidə qara gil şistlərinin geniş yayıldığını və bütün Böyük Qafqaz silsiləsi boyu onların içərisində filiz yataqlarının və təzahürlərinin yerləşdiyini nəzərə alsaq, belə komplekslərin təbiətinin araşdırılmasının aktuallığı daha qabarıq şəkildə ön plana çəkilir.

Plinsbax və toarda gil çöküntülərində singenetik piritin və aaləndə zəngin siderit konkresiyalarının olması çöküntütöplənmə zamanı bərpədiçi mühitin aparıcı roluna dəlalət edir. Qeyd etmək lazımdır ki, Böyük Qafqazın şərq hissəsində olan yataqların çoxunda (Filizçay, Katex, Qızıldərə və b.) piritin əsas kütləsi dəniz şəraitində yaranmış gillərin bərpədiçi mühitində çökmə yolla əmələ gəlmişdir.

C.C.Mazanov (Мазанов, 1969) Böyük Qafqazın cənub yamaclarının gil şistlərinin litoloji-mineraloji səciyyəsinə optik, termik, rentgenqrafik və elektron-mikroskopik metodlarla tədqiq etmiş, metamorfizmləşmə dərəcəsinə, struktur və tekstur xüsusiyyətlərinə görə gil şistlərini müxtəlif növlərə – mikalı, fillit və fillitəbənzər, aspid və ləkəli tiplərə ayıraraq qeyd etmişdir ki, aspid şistlərinin tərkibində xeyli üzvi birləşmələr iştirak etdiyinə görə onlar sanki qara rəngə boyanmış olur. Mikroskop altında aspid şistlərinin serisit, xalsedon, kvars minerallarından, üzvi birləşmələrdən, bəzən dəmir və manqanın hidrokisidlərindən ibarət olduğu aşkar edilmişdir. Belə süxurlar Dağıstanda Avar koysu, Uluçay və Andi koysu sahələrində də geniş yayılmışdır.

Ş.F.Mehdiyev (Мехтиев, 1956) yura yaşlı gil şistlərində bitki mənşəli üzvi maddələrin, eləcə də heyvanat mənşəli maddələrin metamorfizmləşmiş bitum olduğunu göstərmişdir.

A.Q.Betextin (1953, 1955) Avstraliyanın Bollarat yatağında filizsiz kvars damarlarının yalnız $C_{üzvi}$ komponenti saxlayan gil şistləri və qumdaşları qatı ilə kəsişdiyi sahələrinin qızıl və sulfidlərlə zəngin olduğunu göstərmişdir. Alim üzvi birləşmələrin çökdürücü qabiliyyətini onun aktiv bərpaedici xassəsi ilə əlaqələndirir. O, qızıl filizləşməsinin $C_{üzvi}$ ilə əlaqəsini hidrotermal məhlulların hərəkət etdiyi çatlarda qızıl ionlarının üzvi birləşmələrlə reaksiyaya girərək atom vəziyyətinə bərpa olması və sərbəst qızıl halında çökməsi ilə izah edir. S.Q.Neruçev də (Неручев, 1982) uran yataqlarının əmələgəlməsində üzvi birləşmələrin rolunu qeyd edir.

Mərkəzi Qazaxıstanda (Karaton) və Altayda sənaye əhəmiyyətli sink yataqları üzvi birləşmələrlə əlaqəlidir. Təkəli qrup yataqların $C_{üzvi}$ ilə əlaqəsi sübut olunmuşdur (Жуков и др., 1950).

N.Q.Sergeyev və M.B.Taşanina (Сергеев, Ташанина, 1953) müşahidə etmişlər ki, filiz cisminin həm tavanında və dabanında, həm də daxilində üzvi birləşmələrə rast gəlinir. Adları çəkilən müəlliflərin qənaətinə görə, üzvi birləşmələr saxlayan şistlərin filizçökdürücü qabiliyyəti və kimyəvi təsiri filizəmələgəlmədə elektrokimyəvi prosesin yaranmasına, yan süxurlardakı $C_{üzvi}$ komponenti hissəciklərlə gil şistləri arasında potensial fərqə səbəb olur. Doğrudur, bu zaman təsir gücü zəif olur, amma təsir müddəti iri filiz kütlələrinin əmələ gəlməsi üçün kifayət dərəcədə olur.

Təhlil və ümumiləşdirmələr göstərir ki, Pb-Zn, Cu, nadir və nəcib metal yataqlarının əmələgəlməsi üçün gil şistlərindən ibarət yan süxurlardakı üzvi birləşmələr ciddi rol oynamışdır.

V.Makiyevski və b. (Макиевский и др., 1956) apardıqları eksperimental tədqiqatlarla təbii elektrik sahəsinin filizləşməyə təsirini təsdiq edir. Sübut olunmuşdur ki, üzvi birləşmələr elektrokimyəvi prosesləri aktivləşdirməkdən başqa (belə aktivləşmə isə məhluldan filiz kütləsinin çökməsinə səbəb olur) süxurların adsorbsiya qabiliyyətini artırır.

Yuxarıda deyilənlərə əsasən qeyd etmək olar ki, geoloqlar arasında üzvi birləşmələrin, bir qayda olaraq, biogen-çökmə mənşəli olduğu fikri sanki hakim mövqə tutur, lakin onların endogen mənşəli olması, dərinlikdən metalüzvi birləşmələr şəklində daşınaraq filizçökmə prosesində iştirakı ehtimalı kifayət dərəcədə öyrənilməmişdir. Halbuki yüksək miqdarda üzvi birləşmələr saxlayan süxurlar içərisində yerləşmiş müxtəlif yataqların və təzahürlərin dərinlik qırılma strukturalarına aid edilməsi

və belə zonaların diabaz tərkibli kiçik intruziyalarla ehtimal olunan məkan-zaman və ya genetik əlaqəsi və s. üzvi birləşmələrin həm də endogen təbiətli olduğuna dəlalət edir. Filiz rayonlarında belə üzvi birləşmələrlə zəngin zolaqlar regional dərinlik qırılmalarının tərkib hissəsi olaraq onların şov hissələrində yerləşir. Bəzi üzvi birləşmələr saxlayan zonalarda isə onların bir neçə generasiyasının yaranması güman edilir.

P.F.İvankin və N.İ.Nazarova (Иванкин, Назарова, 1984) 10000-dən çox sınaq analizi əsasında miqdari-geokimyəvi araşdırmalar apararaq müəyyən etmişdir ki, Ag, Au, As, Sb, Cu, Zn, Mo, Ni, Co, W, Bi kimi metallar üzvi birləşmələrin «metasomatozu» prosesində öz klarklarından bir neçə dəfə çox miqdarda çökdürülür. Buradan belə nəticə çıxarmaq olar ki, üzvi birləşmə «metasomatozu» mərhələsi üzvi birləşməli terrigen süxurlar içərisində metal yataqlarının formalaşmasında vacib rol oynayır. P.F.İvankin hesab edir ki, üzvi birləşmələr saxlayan terrigen süxurlarda biogen mənşəli üzvi birləşmələrlə yanaşı endogen mənşəli üzvi maddələrin də olması mümkündür. Bu üzvi birləşmələr filizmələgəlmə proseslərində bərpəedici mühitin yaranması üçün əhəmiyyətli geokimyəvi rol oynayır.

L.Q.Марченко (Марченко, 1975) stratiform tipli qızıl filizləşməsinin genezisini öyrənərək müəyyən etmişdir ki, əksər yataqlarda və təzahürlərdə qızıl mineralaşması qızıl-üzvi birləşmə-sulfid və qızıl-kvars assosiasiyaları ilə təmsil olunmuşdur. O qeyd edir ki, sedimentogen stratiform tipli filizləşmə zamanı filiz minerallarının təmərgüzləşməsində aparıcı mövqe tutan üzvi maddə qalıqları əhəmiyyətli rol oynayır. Miqrasiya prosesində üzvi maddələrin incədispers və kollomorflar formaları daha əlverişlidir, bu formalar metalüzvi birləşmələrin göstəricisidir və yataqların yaranmasında onların ciddi rolunu göstərir. Məsələn, Karlin (ABŞ) yatağında qızıl və üzvi birləşmələr arasında korrelyasiya əlaqəsinin təbiəti aşkar edilmişdir. Yalnız qızılın və onunla assosiasiya təşkil edən elementlərin metalüzvi birləşmələri üzvi birləşmələrin miqrasiya qabiliyyətli hissəsi ilə birbaşa korrelyasiya əlaqəsi yarada bilər. Bu məlumatlar stratiform tipli filiz kütlələrində olan üzvi birləşmələrin müəyyən hissəsinin bir daha endogen mənşəli olduğuna işarədir. Araşdırmalar göstərir ki, filizmələgətirən kimyəvi elementlərin sulfid formalarının metalüzvi birləşmələrin oksidləşməsinin birbaşa nəticəsidir. M.Ə.Qaşqay və b. (Кашкай и др., 1979) Filizçay yatağında, İ.Ş.Məmmədov və H.A.Vəliyev (2000) Duruca filiz təzahürlərində tədqiqat apararkən filiz əmələgəlmədə pirit qlobullarının rolunu qeyd etmişlər. L.N.Morqunova və A.B.Jivalyeva (Маргунова, Живалева, 1987) Uralın və Qazaxıstanın bir sıra yataqlarında qlobulyar piritləri öyrənərək, onların bakterial mənşəli olduğunu və hətta bakteriyaların yaşadığı dövrdə də bu mineralın əmələ gəldiyini göstərirlər. «Bakteriya sütunları» polimineral törəmələr yaradır. S.T.Bədəlov (Бадалов, 1987) bütün genetik tip yataqların əmələgəlməsini araşdıraraq belə nəticəyə gəlmişdir ki, irimiqyashlı yataqların yaranmasında yan süxurların maddi tərkibinin və fiziki-kimyəvi xüsusiyyətlərinin rolu böyük olmuşdur. A.K.Kumbazarov, T.U.İsakova və Y.N.Moskalenko (Кунбазаров и др., 1986) qızılsaxlayan üzvi maddələri termografik metodla tədqiq edərək, 370°C-də üzvi maddələrin, 530°C-də sulfidlərin dağılmasını müşahidə etmişdir. Belə hal «qızıllı qara şistlərin» metamorfizmləşməsi və ilkin sulfidlərin yenidən çökdürülməsi prosesləri üçün səciyyəvidir.

1994-2002-ci illərdə İ.Ş.Məmmədov (2002) Böyük Qafqazın cənub-şərq hissəsinin Küncütçay filizləşmə sahəsində əlvan, nəcib və nadir metal filizlərinə axtarış işləri apararkən ərazinin qara şistlərindəki qızıl təzahürlərində qızılla üzvi birləşmələr arasında birbaşa korrelyasiya əlaqəsinin olduğunu müəyyən etmişdir. Müəyyən olunmuşdur ki, burada qızıl, bir qayda olaraq, $C_{üzvi}$ komponenti miqdarının 1-5% arasında dəyişdiyi lokal sahələrdə toplanmışdır.

Xüsusilə Böyük Qafqazın cənub yamaclarında yayılmış və üzvi maddələrlə zəngin qara şistlərin kompleks metallara perspektivliyi istiqamətində son vaxtlar aparılmış geoloji, geofiziki və geokimyəvi tədqiqatlar diqqəti cəlb edir. S.A.Кекелия və b. (Кекелия и др., 2005) Böyük Qafqazın cənub yamaclarının Gürcüstan kəsimində terrigen qatın qara şistlərində yayılmış iri qızıl yataqlarının aşkarlanma ehtimalının çox böyük olduğunu vurğulayırlar. Onlar Mesti-Raçi filiz rayonunda potensial perspektivli Zopxit qızıl yatağını və iki mərgümlü yatağını (Luxuni və Sanali) ayırırlar və sonuncularda qızılın sənaye əhəmiyyəti kəsb edə biləcəyini qeyd edirlər. 500 km² sahəni əhatə edən bu filiz rayonunda Sb, As, W, Hg, Cu, Zn kimi metalların minerallaşma məntəqələrinin və ya təzahürlərinin sayı 60-dan çoxdur.

Sahəsi 2500-2600 kv.km olan Svaneti filiz rayonu ərazisində 70-dən çox müxtəlif miqyaslı təzahür aşkarlanmışdır. Bu filiz rayonlarında proqnozlaşdırılan filiz yataqlarının, dünyanın bir sıra regionlarında olduğu kimi (məsələn, Rusiyanın, Çukotka, Kolima regionları), qara şistlərlə əlaqədar olması vurğulanır. Bununla belə, bəziləri bu süxurlara filiz maddələrinin mənbəyi, bəziləri miqrasiyaya səbəb olan amil, digərləri geokimyəvi baryer, başqaları isə fiziki-mexaniki maneələr kimi qiymətləndirir.

Onu da qeyd etmək lazımdır ki, bir sıra metalların $C_{üzvi}$ komponenti ilə korrelyasion əlaqədə filiz yataqları və təzahürləri əmələgətirməsi faktı artıq məlumdur.

R.B.Qanja və E.A.Zvereva (Ганжа, Зверева, 1994) Şimal-Şərqi Rusiyada Ayan-Yuryax antiklinalının qərb hissəsində Yan-Kolım vilayətinin bir regionunda bitiumlu qara şistlərdə istər kvars, istərsə də sulfid minerallaşması ilə heç bir məkan əlaqəsi olmayan qızıl filizləşməsi aşkar etmişlər.

A.A.Sidorov və İ.N.Tomson (Сидоров, Томсон, 2000) qara şistli gil qatında sulfidləşmə zonalarını əlvan, xüsusilə nəcib metalların kompleks yataqlarının əmələgəlməsi üçün əlverişli şərait hesab edirlər. Onlar belə qənaətə gəlmişlər ki, $C_{üzvi}$ komponenti saxlayan çökmə süxur qatları qızıl-sulfid, qalay-gümüş, vanadium-molibden-polimetal, dəmir-manqan və fosfor yataqlarının yaranması üçün əlverişli mühit rolu oynayır.

Çində kembri yaşlı sulfid minerallaşması ilə zəngin qara şistlərdə 2%-ə qədər Mo, eləcə də Zn, Ni, Au Pt, Pd kimi metalların yüksək konsentrasiyaları müəyyən edilmişdir. Belə yataqlarda bir çox hallarda V, Mo, Ni, Co metallarının $C_{üzvi}$ komponenti ilə müsbət korrelyasiya əlaqəsi aşkar edilmişdir. Bir çox hallarda qara şistlərdəki qızıl yataqlarına qalay, qalay-gümüş, polimetal, uran yataqlarına və təzahürlərinə (Şimali Qazaxıstan filiz əyaləti, Özbəkistanda Muruntau yatağı) bir yerdə rast gəlinir (Azadəliyev, 2006). Məsələn, Kolımanın qara şistlərində qızıl, platinoidlər və qalay-uran filizləşməsi eyni stratigrafik mövqedədir.

B.Q.Lutsun (Лутц, 1980) məlumatlarına görə, mantiyada uçucu flüidlər metan-hidrogen (H_2 , CH_4 , C) tərkiblidir və onların yer qabığına doğru hərəkəti ağır metalların (U, Th, TR) yataqlarının əmələgəlməsinə səbəb ola bilər. Uranın mərhələ ilə yığıntılar yaratması V, P, Ni, Au, Ag, PQE və digər elementlərin intensiv toplanma mərhələləri ilə üst-üstə düşə bilər (Неручев, 1982).

Q.A.Tvalçrelidze (Твалчрелидзе, 1964) Sakit okean hövzəsində Primoryedə üzvi maddələrin iştirakı və məhlulların təsiri ilə üst təbəşirdə (70-80 mln il) və eosendə (45-50 mln il) filizləşmə aşkar etmişdir. S.Q.Neruçev (Неручев, 1982) orqanik qatın yaranma dövriliyini 30-32 mln il qəbul edir və bu prosesi riftogenezin fəallaşması ilə bağlayır. Metaldaşıyan qara şistlərin formalaşması dövrü olaraq baş verir və belə sahələrdə iki tip – stratiform və qırılma zonalarına xas yataqlar əmələ gəlmişdir. Burada yaranan geokimyəvi anomalialar isə endogen-biogen mənşəlidir.

Böyük Qafqaz qırışıqlıq sisteminin Azərbaycan kəsimində terrigen-çökmə süxur komplekslərinin əksər hissəsi tərkibində üzvi birləşmələr saxlayan qara gil şistlərindən təşkil olunduğuna və eyni zamanda belə şistlərdə metal faydalı qazıntı yığınları üçün optimal miqdarda üzvi birləşmələr müəyyən olunduğuna əsaslanaraq, Duruca və Meçex zonalarının timsalında yuxarıda sadalanan metalların yayılma səviyyəsini və bu istiqamətdə ərazinin öyrənilmə dərəcəsini araşdırmaq məqsəduyğun hesab olunur (Azadəliyev və b., 2001).

Duruca struktur-formasion zonası Zaqatala-Qovdağ və Vəndam zonaları ilə müqayisədə aralıq mövqe tutaraq Qaynar və Zəngi dərinlik qırılmaları ilə hədudlanır. Ə.X.Baloğlanov ilə Y.F.Podqornının (Baloğlanov, Podqorniy, 1982) apardıqları tədqiqatlar nəticəsində bu zonada orta yura yaşlı qrafitləşmiş şistlərdə aşkar etdikləri molibdenin vanadium-molibden assosiasiyasına aid olduğunu təsdiq etmişdir. Sonralar bu müəlliflər Duruca strukturunda piritin morfoloji-tekstur tipini (linzavari-laylı, linzavari-konkresion, damarcıq-möhtəvi, brekçiyavari) müəyyən etmişlər. Tədqiqatçılar eyni zamanda sfalerit, xalkopirit, qalenit minerallarının olduğunu və geokimyəvi analizlərin nəticəsində molibdenin xromla, nikellə, mislə, sirkonla korrelyasiya əlaqəsini təsdiq edir.

İ.Ş.Məmmədov (2002) Duruca zonasında geoloji-axtarış işləri apararkən burada arsenopirit, markazit, psilomelan, barit minerallarının yayıldığını göstərir və qara şist qatında üzvi birləşmələrlə əlaqədar qızıl təzahürlərinin (Qızılqaya, Filfilli, Həməzəli və s.) kəmiyyət-keyfiyyət parametrləri haqqında ilkin məlumatlar vermiş, eləcə də ayrı-ayrı şırım sınaqlarında Cu (0,83%), Mo (0,008%), Mn ($\leq 8\%$) elementlərini müəyyən etmişdir. Nüvə-geofiziki metodla bu süxurlarda Fe, Pb, As, Se, Sn, Cd, Ag, W, Cu və Au elementlərinin spektrlərinə əsasən onların klark fonuna nisbətən yüksək konsentrasiyaları müşahidə edilmişdir.

Böyük Qafqazda öz mövqeyinə görə, geoloji mahiyyəti hələ tam araşdırılmamış Meçex tikiş zonası qırışıqlıq qurğunun ümumi metallogenik xüsusiyyətlərindən bəzi fərqli cəhətlərinə görə maraqlı doğurur. Plastikliyi ilə fərqlənən gil şistlərindən ibarət olan Meçex zonasında geoloji-xəritəçəkmə və geoloji-axtarış işləri nəticəsində 1980-ci ildə Yatıxçay ərazisində molibdenit və femolit (Mo_5FeS) mineralları şəklində molibden (kimyəvi analizdə 0,284% Mo) təzahürü aşkarlanmış, antimonit, yüksək radioaktivlik, qızıl və gümüş müəyyən edilmişdir.

Qəbələ rayonu ərazisində Qaraçay Mo təzahüründə (1,2x3,0 m) molibdenit budinlərdə sulfidlərlə və kvars-kalsitlə assosiasiya təşkil edir. Kimyəvi analiz vasitəsilə Mo (0,025-0,5%), Pb (0,02%), Cu (0,12%), Zn (0,1%) elementləri təyin olunmuşdur. Sulfidlərdə pirit, melnikovit, xalkopirit, sfalerit və femolit minerallarına rast gəlinir. İsmayilli rayonunun şimalında Şərqi Salavat qalay təzahüründə spektral analizlə 0,1%, kimyəvi yolla isə 0,07-0,09 % Sn aşkarlanmışdır. Qalay saxlaması ehtimal olunan qatın qalınlığı 120 m-dir.

Vəndamçay kükürd təzahürü Meçex zonasında 420 m qalınlığa malik lay dəstəsi içərisində izlənilir, singenetik pirit layının qalınlığı 2-3 m-ə çatır, bəzən sərbəst Cu təsadüf olunur. Kimyəvi analiz vasitəsilə Cu (0,03-0,22%), Zn (0,03-0,1%) və Pb (0,01-0,05%) elementləri müəyyən olunmuşdur.

Beləliklə, Duruca və Meçex tikiş zonalarında aparılmış geoloji-axtarış və geoloji-syomka işləri nəticəsində bir sıra qiymətli metalların yüksək konsentrasiyalarını əksətdirən geniş və əlvan spektrlər müəyyən edilmişdir. Güman etmək olar ki, həmin metalların toplanmalarının yaranmasında üzvi birləşmələrin, dərinlik qırılmalarının və lokal strukturaların rolunun tam araşdırılması gələcək axtarış işlərinin istiqamətləndirilməsində əhəmiyyətli rol oynaya bilər.

Böyük Qafqazın cənub-şərq zonasının filizliliyi, demək olar ki, az öyrənilmişdir. Burada axtarış-syomka işləri aparmış geoloqlar R.A. Allahverdiyev, X.T.Rəşidov və İ.M.Yusifov (Абдуллаев и др., 1984) tərəfindən ayrı-ayrı sahələrdə filiz anomalialarına və qeyri-metal faydalı qazıntılara perspektivli sahələr qeydə alınsa da, yüksək perspektivli filiz təzahürləri aşkarlanmamışdır, xüsusən də qara şistlərin qızılılığı tamamilə diqqətdən kənar qalmışdır^{*)}.

Məlum olduğu kimi, son illərdə Böyük Qafqazın cənub yamaclarının Azərbaycan hissəsində, xüsusən də Duruca struktur-formasion zonasında yayılmış orta yura yaşlı qara gil şistlərinin qızılılığı aşkarlanmışdır (Azadəliyev, Çələbi, Məmmədov, 2001; Azadəliyev, 2006). Burada gil şistlərində 1-3 q/t və daha yüksək konsentrasiyalarda qızıl müəyyən edilmişdir. Bununla yanaşı, Duruca strukturundan şimalda aalen yaşlı gil şistlərindən ibarət Meçexçadaor strukturunun da yüksək filizlilik perspektivliyi təsdiqlənmişdir. İlk dəfə 1973-1976-cü illərdə aparılmış 1:50000 miqyaslı axtarış-syomka işləri nəticəsində Ə.İ.Məmmədov və A.M.Qurbanovun (Мамедов, Гурбанов, 1976) müəyyən etdiyi həmin strukturunun cənub təması boyu üzə çıxan Meçexçadaor qırılma zonasında bir metalın – molibdenin diqqətəlayiq konsentrasiyaları aşkarlanmışdır^{**}). Həmin zonanın və bütövlükdə Tfan antiklinorisinin Meçexçadaor strukturunun perspektivliyini dəqiqləşdirmək məqsədilə 1977-1980-ci illərdə axtarış işləri aparılmışdır. Nəticədə Bumçay hövzəsində Yatıxçayın aşağı axınında aalen yaşlı gil şistlərində Meçexçadaor dərinlik qırılma zonasının bir şaxəsi olan ŞQ 280°-290° azimutla uzanan qırılma zonası boyu filiz minerallaşması müşahidə edilmişdir. Yuxarıda qeyd olunan 1:50000

^{*)} Абдуллаев Р., Мурадов М., Рашидов Х., Юсифов И. 1984. Отчет о результатах детальных поисков в пределах перспективных участков Тфанского антиклинория на цветные и редкие металлы», Баку.

^{***)} Мамедов А.И., Гурбанов А.М. 1976. Отчет о результатах групповой геологической съемки масштаба 1:50000 на южном склоне азербайджанской части Большого Кавказа за 1973-1976 гг. на листах Сарыбаш, Илису, Шеки, Дашагыл, Варташен, Малкамуд, Фильфилли, Базардюзи, Камерван, Хыналыг и Ханут. Баку.

miqyaslı axtarış-syomka işləri nəticəsində aşkarlanmış zonanın qalınlığı 5 m-ə çatır. Əsasən brekçiyalaşma və əzilmə ilə təmsil olunmuş həmin zona piritləşmə, pirrotin, xalkopiritlə müşayiət olunur. Burada həm də ölçüləri 1,4 m x 0,5 m olan filiz parçası tapılmış və onun tərkibində vizual olaraq pirit, pirrotin, xalkopirit, az halda eritrin lövhəcikləri görünmüşdür. Bu filiz parçasının analizi nəticəsində 0,04-0,25% Mo aşkar olunmuşdur. Kontrol analiz nəticəsində 4 sınaqda molibden 0,266-0,284%; 0,189%; 0,11% və 0,092% miqdarda təyin edilmişdir. Bir spektral analizdə əlavə olaraq 0,6% Mn, 0,015% Co, 0,04% Ni təyin edilmişdir. Filizləşmə zonasında yerləşən həmin filiz parçasının qırılma pozulmasının təsiri ilə köklü filiz cismindən qopduğu ehtimal edilir və dərinlikdə uran və molibdenlə zəngin filiz cisminin olmasını proqnozlaşdırmaq olar.

Beləliklə, Böyük Qafqazın cənub yamaclarının Azərbaycan hissəsinin Bumçay hövzəsində Duruca və Meçexçadaor strukturalarının qızıla, molibdenə və urana perspektivli olması aşkarlanmışdır. Meçexçadaor tikis zonasının daxil olduğu Tfan struktur-formasion zonasında filizləşmə üçün əlverişli litoloji faktor rolunu oynayan aalen yaşlı qara şistlər Böyük Qafqazın şimal-şərq yamaclarında Qonaqkənd meridianına qədər 64 km uzanır. Lakin sahənin filizə perspektivlili olması kifayət dərəcədə öyrənilməmişdir. Həmin süxurlar Quba rayonunun Qonaqkənd-Yerfi sahəsində çox geniş yayılmış olsa da, onların qızılı olması tam öyrənilməmişdir. Burada da orta yura yaşlı qara şistlərin qızılılığı ərazilərin eyni geoloji-struktur mövqeyi əsasında (Azadəliyev və b., 2001; Бабазаде и др.), eləcə də lap son vaxtlar aparılmış ayrı-ayrı müşahidələrə əsasən söyləmək olar. Ərazidə yayılmış qara şistlərin filizliliyini, ilk növbədə isə qızılılığının ilkin qiymətləndirilməsi məqsədilə son ildə ərazinin ayrı-ayrı hissələrində məhdud miqdarda çöl müşahidələri aparılmış, qara şistlərin bir qismi sınaqlaşdırılmışdır. Heç bir epigenetik proseslərə məruz qalmamış, normal stratigrafik yatıma malik şistlərdən götürülmüş və hər birinin qalınlığı 2 m olan şırım sınaqlarında 0,4-0,8 q/t Au, 2,8-4,8 q/t Ag təyin olunmuşdur.

Qeyd etmək lazımdır ki, Böyük Qafqazın cənub yamaclarında Filizçay, Katex, Kasdağ, Saqator yataqlarının geokimyəvi xüsusiyyətləri (təqribən Pb, Zn, Cu, As, Mo, W, Hg, Sb kimi tipomorf elementlər toplusu), yerləşmə qanunauyğunluqları, mineraloji tərkibləri, filizmələgəlmənin çoxmərhləli olması və s. əlamətləri Şimali Qafqaz yataqları ilə ümumən analogiya təşkil edir, lakin Şimali Qafqazdakı kolçedan yataqlarında qatışıq elementlər (Ti, As, Ba, Mo, Sn, Ni, Ge, Ag, Au, Bi, In, Cd, Sb, W, Hg və s.) bəzən sənaye əhəmiyyəti kəsb edir.

N.Q.Qurbanov (Курбанов, 1984) Böyük Qafqazın cənub yamaclarında yerləşən yataqların təxmini modelini yaratmış və bu modeldə pikrit-spilit-bazalt, spilit-diabaz, bazalt-riolit, bazalt-andezit-riolit-dasit, qabbro-diorit maqmatik formasiyaları, aspid, aspid-qrauvak, qumlu gil şistlərini əhatə edən terrigen formasiya və lokal tektonik strukturalar kimi başlıca elementlər ayırmışdır. Bunlarla yanaşı filiz kütlələrində C_{üzvi} komponentinin daha çox miqdarda olduğu, dəmirin sulfid möhtəvilərinin və konkresiyalarının gillərdə yayılma ehtimalı daha böyükdür.

Endogen yataqların əmələgəlməsində, xüsusilə filizlərin çökməsi prosesində mühüm rol oynayan faktorlardan biri də üzvi və ya orqanik birləşmələrdir. Üzvi maddələr endogen filizmələgəlmədə adətən filiz mineralarının çökməsi zamanı güclü bərpaedici şərait yaradan mühüm amildir.

N.B.Vassoyeviçə (Вассоевич, 1967) görə, ümumən çökmə süxurların tərkibində orta hesabla 0,0147% və ya 147 q/t üzvi birləşmə iştirak edir. Təxmini müqayisə məqsədilə göstərmək olar ki, çökmə süxurlarda üzvi birləşmələrin orta miqdarı həmin süxurlarda qatışıq şəklində rast gəlin Zn, Cu, Co, Pb, Sn, As, W, Mo, Sb kimi elementlərin birlikdə ümumi miqdarından çoxdur.

V.İ.Vernadskinin (Вернадский, 1954) fikrincə, sulfid yataqları bir qayda olaraq üzvi birləşmələrlə zəngin süxurlarda yerləşir. Üzvi birləşmələrə bütün süxurlarda müxtəlif aqrekat formalarında (qrafit, kaustobolit, üzvi qalıqlar və s.) və müxtəlif miqdarda rast gəlinir. Məsələn, üzvi maddələrin miqdarı ultraəsasi süxurlarda 0,01%, əsasi və orta tərkibli süxurlarda 0,02%, turş süxurlarda 0,03%, çökmə süxurlarda 1,0%, o cümlədən gil şistlərində 1,2% və püskürmə süxurlarda 0,023%, hətta daş meteoritlərdə 0,04% təşkil edir. Araşdırmalar göstərir ki, üzvi birləşmələrlə zəngin olan süxurlar metaldaşıyan dərinlik mənşəli qaz və məhlulları özünə cəlb edərək gətirilən metalları minerallar şəklində öz tərkibində çökdürür.

A.İ.Qermanovun (Германов, 1961, 1965) təxmini hesablamalarına görə, çökmə süxurların ümumi kütləsində 0,1% təşkil edən üzvi birləşmələr sulfatlı mühitdə 0,7 kv.km sahədə 200000 ton sulfid kükürdü yarada bilər; bu miqdar isə, çox güman ki, 1,9 mln ton qalenitin çökməsinə kifayət edər. Sübut olunmuşdur ki, stratiform tipli filizləşmə zamanı yüksək miqrasiya qabiliyyətinə malik olan üzvi birləşmələr, çox güman ki, aparıcı rol oynayan amillərdən biri ola bilər. Üzvi birləşmələrlə petrogen və metalloqen elementlər arasındakı birbaşa korrelyasiya əlaqəsi stratiform tipli yataqların formalaşmasında bəzi genetik xüsusiyyətlərin mahiyyətini açıqlamağa imkan verə bilər. Araşdırmalar göstərir ki, terrigen süxurlarda üzvi birləşmələr bəzi elementlərlə müsbət korrelyasiya təşkil edir.

V.A.Narseyevin və M.M.Starovanın (Нарсеев, Старова, 1974) tədqiqatlarına görə, üzvi birləşmələrlə bağlı poligen mənşəli filiz yataqları daha perspektivli hesab olunur. Son vaxtlar ədəbiyyatda rast gəlin məlumatlar üzvi birləşmələrin eyni zamanda mantiya mənşəli olduğunu göstərir. Bu amil kaustobolit yataqları ilə yanaşı, üzvi birləşmələr yaradan müxtəlif metalların da metalorqanik birləşmələr şəklində miqrasiya edərək əlverişli geoloji şəraitdə yataq əmələ gətirməsinin mümkünlüyünü göstərir.

Böyük Qafqaz seqmentinin geoloji quruluşunda litoloji cəhətdən əsasən qara gil şistlərinin iştirakı məlumdur; ancaq analiz göstərir ki, gil şistləri qatında sulfid konkresiyaları və üzvi birləşmələr geniş təmsil olunmuşlar. Ərazidə üzvi birləşmələrin ümumi fonu 0,1-0,2% olduğu halda, iri filiz cisimləri, bir qayda olaraq, üzvi birləşmələrin bir neçə faiz yayıldığı sahələrdə əmələ gəlmişdir; başqa sözlə, gil şistlərində yüksək miqdarda üzvi birləşmələr və dəmir sulfidləri iştirak etdiyi sahələr perspektivli hesab olunur. Ədəbiyyat araşdırmaları göstərir ki, üzvi birləşmələr nəinki zəngin filizlərin əmələgəlməsində, həm də ayrı-ayrı komponentlərin daşınmasında və toplanmasında mühüm rola malikdir.

Geoloqların apardığı sistemli araşdırmalar göstərir ki, Böyük Qafqazın qara gil şistləri içərisində yerləşmiş çoxsaylı kolçedan-polimetal, mis-pirrotin, kinovar və b. formasiyalara məxsus yataqların böyük bir qismi poligen-polixron mənşəlidir. İstər Şimali Qafqazda, istərsə də Böyük Qafqazın cənub yamaclarında məlum olan filiz yataqlarının, təzahür-

lərinin və filiz zonalarının geoloji cəhətdən oxşar mövqedə olması onların əmələ gəlməsində ümumoxşarlığı təsdiq edir (Кашкай и др.,1979).

Gil çöküntülərində singenetik zəngin pirit konkresiyaları çoxdan məlum olan faktdır. Bir sıra tədqiqatçılar Filizçay yatağı kimi iri yataqlarda çoxmərhələli mineraləməlgəlmə proseslərinin baş verdiyini xüsusi olaraq vurğulayırlar (Смирнов,1960) və bunu adətən hidrotermal proseslərin nəticəsi kimi qiymətləndirirlər. Ümid etmək olar ki, miqrasiya və filizçökmə mərhələlərində bu və ya başqa formada istər mantiya mənşəli, istərsə də çökmə süxur kompleksində yayılmış üzvi birləşmələrin, o cümlədən metalorqanik birləşmələrin rolu kiçildilməməlidir.

Üzvi maddələr süxurlarda normal komponent sayılır və süxurların fasial-litoloji tipindən asılı olaraq, əsasən gillərdə yüksək konsentrasiyalar əmələ gətirir. Böyük Qafqazda bir sıra filiz yataqlarının üzvi birləşmələrlə zəngin sahələrdə yerləşməsi heç də təsadüfi deyildir.

V.M.Yanovskinin (Яновский, 1990) tədqiqatlarına əsasən, orqanik birləşmələr millimetrlərlə, desimetrlərlə, bəzən metrə qədər yerdəyişməyə məruz qaldıqda süxurların bəzi fiziki xassələrində dəyişikliklər baş verir.

Bakteriya və mikroorqanozimlərin elə növləri aşkar olunmuşdur ki, onlar metalüzvi birləşmələr formasında U, Hg, əlvan və nəcib metalları asanlıqla mənimsəyir. Təbii metalüzvi birləşmələrin endogen yataqların əmələ gəlməsində rolu təsdiq olunmuşdur. V, U, Mn, F, Cu, Mo, Pb, Zn, Au və bu kimi elementlər metalüzvi birləşmələr yaradaraq filizyerləşdirən mühitdən asılı olaraq müxtəlif miqyaslı yataqlar əmələ gətirə bilər. Məsələn, V.M.Yanovski mənbəyi metalüzvi birləşmələr olan 16 qızılı qara şist formasiyası ayırmışdır.

Beləliklə, poligen-polixron mənşəli endogen və endogen-çökmə yataqların, xüsusilə də kolçedan sırası yataqlarının müəyyən qisminin əmələ gəlməsində metalüzvi birləşmələrin mühüm rolu artıq təsdiq olunmuşdur. Çox güman ki, gələcəkdə üzvi maddələrin daha intensiv inkişaf etdiyi sahələrdə, strukturalarda və struktur-formasion zonalarda metalorqanik birləşmələrlə əlaqədar filiz yataqlarının aşkar edilməsi üçün geoloji-axtarış və geoloji-kəşfiyyat işlərinin keyfiyyətə daha yüksək səviyyədə aparılması məqsədilə metalüzvi birləşmələrin mahiyyətini daha da dərinlən dərk etmək zərurəti ən aktual məsələlərdən olacaqdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Azadəliyev C.Ə. Filizəməlgəlmə proseslərində metalların geokimyası və mineralogeniyası. Bakı: Nafta-Press, 2006. 304 s.
2. Azadəliyev C.Ə., Çələbi H.Ə., Məmmədov İ.Ş. Böyük Qafqazın cənub yamaclarında qara şistlərin qızılılığının başlıca kriteriləri. AMEA-nın Xəbərləri, Yer elmləri, 1, 2003. s.33-39.
3. Məhərrəmov A.M., Sadıxov N.S., Axundova M.Ə. Metalüzvi birləşmələr (dərslük). Bakı: Çarşıoğlu nəşriyyatı, 2005. 156 s.
4. Ажгирей Г.Д. Геология Большого Кавказа. М.: 1976.
5. Бабазаде В.М., Насибов Т.Н., Рамазанов В.Г. 2001. Золоторудные проявления Большого Кавказа. Вестник БГУ (серия естественных наук, №1, с.166-174.
6. Бадалов С.Т. Геологические и минералого-геохимические причины совместного нахождения рудных и редких элементов в природных концентрациях. Записки Узб. отд. ВМО, в. 4, Ташкент. 1987.

7. Балаогланов А.Х., Подгорный Ю.Ф. Особенности геологии и металлогении Дуруджинской структуры нагнетания на южном склоне Большого Кавказа. Тр.ЦНИГРИ, в.168. М.: 1982. с.73-77.
8. Бетехтин А.Г. и др. Основные проблемы в учении о магматогенных рудных месторождениях. М.: Изд. АН СССР, 1953, 1955.
9. Вассоевич Н.Б. Углеводороды в осадочной Земле. Вестник МГУ, 1967. № 5.
10. Вернадский В.И. Очерки геохимии и отдельные статьи по геохимии. Избр. сочинения, т. I и II. Изд. АН СССР. 1954.
11. Вольфсон Ф.И., Дружинин А.В. Главнейшие типы рудных месторождений. М.: Недра, 1982.
12. Ганжа Т.Б., Зверева Е.А. О новом типе золото-углеродистой минерализации в центрально-колымском рудном районе. Журнал «Отечественная геология», № 1. М.
13. Геология Азербайджана. Петрография. Изд-во АН Азерб.ССР, Баку. 1952. 1994.
14. Германов А.И. Роль органического вещества в образовании гидротермальных месторождений. Геология и разведка, № 8. 1961.
15. Германов А.И. Геохимическое значение органического вещества в гидротермальном процессе. Геохимия, № 7. 1965.
16. Иванкин В.Ф., Цой Р.В. Типизация золоторудных полей в углеродисто-терригенной толще. «Советская геология», № 2. 1980.
17. Иванкин П.Ф., Назарова Н.И. Проблема углеродистого метасоматоза и рассеянной металлоносности осадочно-метаморфических пород. Советская геология, № 2. 1984.
18. Кашкай М.А. и др. Геохимия и минералогия колчеданных месторождений южного склона Большого Кавказа (Белокано-Шекинская металлогеническая зона). Баку: Элм. 1979.
19. Кекелия С.А., Асомиани Г.Л., Туруадзе Т.В., Кекелия М.А., Шавишвили И.Д. Золотой потенциал месторождений Грузии. Горный журнал, № 6. М.: 2005.
20. Колчеданные месторождения Большого Кавказа. М.: 1973.
21. Кумбазаров А.К., Исакова Т.У., Москаленко Е.Н. Термографические исследования поведения золотоносных органических веществ. Записки Узбекского отделения ВМО, Ташкент. 1987.
22. Курбанов Н.К. Критерии поисков и принципы прогнозирования комбинированных колчеданно-медно-полиметаллических месторождений в Альпийской терригенной геосинклинали Большого Кавказа. Труды ЦНИГРИ, в.168. М.: 1982.
23. Курбанов Н.К. Геологические основы прогноза цветных металлов в различных структурно-формационных зонах терригенной эвгеосинклинали Большого Кавказа. Тр. ЦНИГРИ, в.189, М.: 1984.
24. Лутц Б.Г. Геохимия океанического и континентального магматизма. М.: Недра, 1980.
25. Мазанов Д.Д. Литолого-минералогическая характеристика глинистых сланцев юры Большого Кавказа (Азерб.ССР). Литология и полезные ископаемые, № 3, М.: 1969.
26. Марченко Л.Г. Генезис золотого стратиформного оруденения. Советская геология, № 2. 1975.
27. Məmmədov İ.Ş., Nağıyeva K.C., Vəliyev H.A., Vəliyev Z.A. Tikiş zonalarının Yer qabığının tektonik quruluşunda rolu. Bilgi dərgisi, № 3. 2006₁.
28. Məmmədov İ.Ş., Vəliyev H.A. Üzvi maddələrin filiz toplantılarının əmələ gəlməsində rolu. Bilgi dərgisi, № 4. 2006.
29. Məmmədov İ.Ş., İsayeva N.S., Vəliyev H.A., Vəliyev Z.A. Qara şist qatının kompleks metallara perspektivliyinin bəzi aspektləri. Bilgi dərgisi, № 4. 2006₂.
30. Məmmədov Z.İ., Məmmədov İ.Ş., Çələbi N.A. və b. Künkütçay filizləşmə sahəsi filizlərinin xüsusiyyətləri və mineral tərkibi. Bakı Dövlət Universitetinin xəbərləri, təbiət elmləri seriyası, № 1. 2000.
31. Моргунова Л.Н., Живалева А.Б. Роль бактерии в формировании глобулярного пирита черносланцевых пород Даугызтау. Записки Узб. отд. ВМО, в.40. Ташкент. 1987.

32. Нарсеев В.А., Старова М.М. В кн.: Минералогия золота. Владивосток: Наука, 1974.
33. Неручев С.Г. Уран и жизнь в истории Земли. М.: Недра, 1982.
34. Сидоров А.А., Томсон И.Н. Металлоносность черносланцевых толщ: сближение альтернативных концепций. Вести ОГГГН РАН, № 1. 2000.
35. Смирнов В.И. Некоторые черты металлогении Большого Кавказа. Ставрополь. 1960.
36. Страхов Н.М. Основы теории литогенеза. Том 1. М.: АН СССР, 1962.
37. Твалчрелидзе Г.А. Некоторые особенности металлогении Средиземноморского геосинклинального пояса. В кн.: Закономерности размещения полезных ископаемых. Т. VII. М.: Недра, 1964.
38. Шихалибеги Э.Ш. Некоторые проблемные вопросы геологического строения и тектоники Азербайджана. Баку: 1996.
39. Яновский В.М. Рудоконтролирующие структуры терригенных миогеосинклиналей. М.: 1990.

**О РОЛИ ОРГАНИЧЕСКИХ ВЕЩЕСТВ И МЕТАЛЛООРГАНИЧЕСКИХ
СОЕДИНЕНИЙ ЧЕРНЫХ СЛАНЦЕВ В ПРОЦЕССЕ РУДООБРАЗОВАНИЯ
(на примере черных сланцев Большого Кавказа)**

Дж.А.АЗАДАЛИЕВ, И.Ш.МАМЕДОВ, Г.А.ВЕЛИЕВ

РЕЗЮМЕ

В статье рассматриваются результаты анализа большого объема фактических материалов и в целом геологической обстановки процессов породы- и рудообразования на Большом Кавказе, где 44-65% общей массы пород составляет глинистые сланцы черного цвета с обильными органическими веществами, а также обзор соответствующих литературных информации по данному вопросу, в целом. Делается вывод о несомненной роли металлоорганических веществ в процессах рудообразования.

**ABOUT THE ROLE OF THE ORGANIC MATTERS AND THE
METALLO-ORGANIC COMPOUNDS OF BLACK SLATES
IN THE PROCESS OF THE ORE-FORMATION
(Following the case study of black slates in the Greater Caucasus)**

J.A.AZADALIYEV, I.Sh.MAMEDOV, H.A.VELIYEV

SUMMARY

The paper deals with results of the analysis of a large volume of the factual data and, on the whole, of the geological setting of the processes of rock- and ore-formation in the Greater Caucasus, where 44-65 % of the total mass of rocks fall on clayey slates of a black colour with abundant organic matters. The authors review generally proper reference data on this issue and make a conclusion about the undoubted role of the metallo-organic matters in the process of the ore-formation.